

วาทะศักดิ์สิทธิ์

“...หัดวาทะไฟเราะเสียในชาตินี้
ชาติต่อๆ ไปวาทะของตนศักดิ์สิทธิ์...”

ในบรรดาстил ๔ ข้อ มีหลายๆ คนบอกว่าстилข้อ ๔ รักษายากที่สุด และมีนักธุรกิจบางคนให้เหตุผลว่า “ในการทำธุรกิจนั้น ไม่อาจพูดความจริงได้ทั้งหมด”

การรักษาстилข้อ ๔ นั้น นอกจากงดเว้นจากการพูดเท็จแล้ว ก็ควรละเว้นการพูดคำหยาบ คำส่อเสียด และคำเพ้อเจ้ออีกด้วย จึงจะรักษาстилข้อนี้ได้สมบูรณ์

ในข้อห้ามทั้ง ๔ ข้อนี้ การพูดเท็จ หรือพูดโกหก เป็นสิ่งที่รับรู้ได้ยากที่สุดในบรรดาข้อห้าม ๔ ประการนี้ และอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทั้งผู้อื่น และตัวผู้พูดเอง (ทันตาเห็น ถ้ามีคนจับได้) โดยมีปริมาณความเสียหายตั้งแต่ เล็กน้อย ปานกลาง มาก ไปจนกระทั่งมากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า “โกหกเรื่องอะไร”

ส่วนการพูดคำหยาบ คำส่อเสียด และคำเพ้อเจ้อนั้น ก็สามารถก่อความเสียหายได้เช่นกัน แต่เนื่องจากเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด รับรู้ได้ง่าย ผู้ฟังจึงพอมีโอกาสตั้งรับได้ อานุภาพการทำลายล้างจึงอาจไม่ลึกซึ้งแนบเนียนเท่ากับการโกหกหลอกลวง

อย่างไรก็ตาม การงดเว้นถ้อยคำเหล่านี้ นอกจากจะไม่ทำให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นแล้ว เรายังจะได้รับสิ่งตอบแทนที่คุ้มเกินคุ้ม คือ เราจะเป็นบุคคลที่น่ารักและได้รับการยอมรับเชื่อถือจากผู้อื่นในปัจจุบันชาตินี้เลยทีเดียว

ภพชาติต่อไปเราจะมีฟินสวย ขาวสะอาด เรียบเสมอกัน
กลิ่นปากหอม ไม่ถูกใส่ร้ายป้ายสี จะได้รับความจริงใจจากผู้อื่น
และที่สำคัญที่สุด เราจะมีวาจาศักดิ์สิทธิ์ ดังที่พระเดชพระคุณ
หลวงปู่ท่านกล่าวไว้ว่า

“...ถ้าใครต้องการวาจาศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ ต้องพยายามห้าม
วาจาทุจริตเสีย ...พวกที่พูดวาจาพล่อยๆ เอาเรื่องเอาราวไม่ได้
วาจาเหลวไหลชนิดนี้ฆ่าวาจาของตัวเอง ทำลายความศักดิ์สิทธิ์
ของตัวเอง ไม่มีใครทำให้ นี่ต้องอดสำห้แก้ไขวาจาของตน ให้
เป็นวาจาที่ไพเราะ อ่อนหวานอยู่รำไป นี่เป็นประโยชน์แก่ตนด้วย
เป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่นด้วย เป็นทั้งประโยชน์แก่กันและกัน...”

“...หัดวาจาไพเราะเสียในชาตินี้ ชาติต่อไป วาจาของตน
ศักดิ์สิทธิ์ จะพูดอะไรสำเร็จกิจหมดทุกอย่าง ถ้าใช้วาจาหยาบก็
เท่ากับวาจาจอบตัวเอง ในชาตินี้ก็ดี วาจาหมดอำนาจหมดสิทธิ์
ไม่มีอำนาจอะไร พูดไปก็เท่ากับไม่ได้พูด พูดอะไรเป็นไม่สำเร็จ...”

วาจาศักดิ์สิทธิ์ คืออะไร?

วาจาศักดิ์สิทธิ์ ก็คือ วาจาที่มีอำนาจ บันดาลให้สิ่งที่

กล่าวออกไปสำเร็จได้ดังประสงค์ และผู้ใดได้ฟังจะต้องทำตาม

วาทะศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่ายๆ จะต้องมีบุญ
มารองรับด้วยการบำเพ็ญกุศลทางวาจาเอาไว้ คือรักษาศีลข้อ ๔
เป็นอย่างดี โดยพูดวาจาไพเราะ อ่อนหวาน พูดคำจริงที่เป็น
ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น และงดเว้นวจีทุจริต คือ การพูดเท็จ
การพูดคำหยาบ การพูดส่อเสียด และการพูดเพ้อเจ้อ

สำหรับบางคน อาจเป็นเรื่องยากที่จะทำได้บริสุทธิ์
ครบถ้วนทุกประการ ทั้งการไม่พูดเท็จ ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูด
ส่อเสียด และไม่พูดเพ้อเจ้อ แต่ถ้าเรางดเว้นคำพูดเหล่านี้ แล้วได้
วาทะศักดิ์สิทธิ์มาเป็นการตอบแทน ก็น่าจะคุ้มยิ่งกว่าคุ้ม

จากนี้ไป ถ้าเราคิดให้รอบคอบและถามตัวเองทุกครั้งก่อน
ทำผิดศีลข้อ ๔ ว่า “นี่เรากำลังจะทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของตัว
เองอยู่หรือเปล่า” เชื่อว่าเราจะสามารถรักษาศีลข้อ ๔ ได้
บริสุทธิ์บริบูรณ์มากขึ้น

